

zakaj smo za prestopne pogoje na drugo stopnjo VEKŠ

stopnjo VEKŠ

V št. 15 »Katedre« z dne 19. 5. 1969 je tov. Braco Zavrnik napisal uvodni članek »Zakaj sem proti prestopnim pogojem na drugo stopnjo VEKŠ.« Ker smatramo, da temelji članek na napačnih predpostavkah in sklepih, ki ne morejo koristiti v tem času tako potrebni tvornosti mnenj študentov in učiteljskega zbora VEKŠ, ki mora v tem času opravljati izredno težavne naloge za organizacijo študija na drugi stopnji (učni načrti, učni programi, statut, pridobitev novih učiteljev — strokovnjakov za predmete, ki pri nas še niso razviti, določitev pedagoških metod za posamezne predmete, organizacija predvidene 6-mesečne prakse v podjetjih, ustanovitev inštitutov za mehanografijo, za marketing in za operacijske raziskave itd., itd.), bomo v tem članku povedali naše mnenje na trditve pisca omenjenega članka.

Pisec trdi, da je »kot bomba« delovala na študente novica o pogoju za vpis na drugo stopnjo VEKŠ: 3-letna praksa in povprečna ocena 3 na prvi stopnji VEKŠ. Kako je mogel ta pogoj delovati »kot bomba«, če smo ga za časa celotne »borbe« za ustanovitev visoke šole oznanjali ne le v naših elaboratih, temveč po vseh forumih v naši republiki in v časopisju. Ta pogoj so odobraval in pozdravili vsi mogoči organi, ki so odločali o naši drugi stopnji, in brez izjeme vsi predstavniki podjetij. Trdimo, da bi brez tega pogoja danes visoke ekonomsko-komercialne šole v Mariboru ne bilo! Ravno ta pogoj je tisti »novum«, ki je predstavnik gospodarstva in oblastne organe prepričal, da gradimo novo šolo, katere pedagoške metode bodo temeljile na praksi v gospodarskih organizacijah, in da le taka šola izobražuje diplomiranega podjetniškega ekonomista, ki ga bo praksa sprejela. Naši učitelji, ki so bili na nedavnem zboru študentov VEKŠ, niso enakega mnenja kot pisec članka, da so študenti »take pogoje soglasno in odločno zavrnil«, zlasti ne, ko jim je predstavnik šole obrazložil pomen teh pogojev. Tudi predstavniki študentske organizacije na šoli smatrajo, da ta trditve pisca ne drži.

Osnovna pomanjkljivost piščevega razmišljanja je v tem, da operira le s 3-letno prakso, ne upošteva pa že ves čas poudarjene izjeme, ki naj bi veljala za dobre študente namesto 3-letne prakse. Komisija, ki izdeluje novi statut šole, je izdelala predlog, ki glasi: študenti, ki bodo končali prvo stopnjo v 2 letih, se bodo lahko vpisali takoj na drugo stopnjo, če bodo imeli povprečno oceno 3 do 5. V tretjem letniku bodo opravili v podjetjih prakso, ki jo bo organizirala šola, upoštevajoč sočasno obremenitev s predavanji in študijem. Študenti pa, ki bodo končali prvo stopnjo v 2,5 letih in imeli oceno 3 do 5, bodo opravili v podjetjih 6-mesečno prakso, ki jo bo organizirala šola, in se nato vpisali na drugo stopnjo. Na ta način bodo prvi lahko končali šolo v 4 letih, drugi pa v 5 letih in ne v 6 ali 7 letih, kot trdi pisec. Pri vsem tem (4 oziroma 5 let študija) pa se bodo lahko zaradi organizirane 6-mesečne prakse in pedagoških metod na drugi stopnji tako vključili v delovni proces, ne pa šele po enem ali več letih prakse. Družba bo torej imela od takih študentov več koristi in manj stroškov, ker se bo spremenila pripravniška doba.

Razumljivo je, da bodo v tem času lahko končali drugo stopnjo VEKŠ le dobri študentje. Večletni statistični podatki kažejo, da konča šolo v 2,5 letih 25% študentov. Ta odstotek popolnoma zadostuje, ker se morajo vpisati na drugo stopnjo le boljši študentje. Selekcija se mora izvršiti, če nočemo v nekaj letih imeti hiperprodukcije diplomiranih ekonomistov, kar se že v drugih republikah SFRJ pojavlja. Nujno je treba upoštevati potrebe gospodarstva, da naj pride na 4 ekonomiste en diplomirani ekonomist. Od diplomantov prve stopnje naj bi jih torej študiralo dalje le 20%, če hočemo obdržati sorazmerje. Vse univerzitetne reforme v svetu (Francija, Italija, Velika Britanija, Zvezna republika Nemčija, Avstrija, Romunija — glej Zvezni svet za izobraževanje in kulturo: Savremene tendencije usavrševanja visokošolskega obrazovanja u pojedinim zemljama, Informativni bilten št. 1/1969), grejo

Katedra

LETNIK IX.
16. št.
7. 6. 1969
MARIBOR

v smer, da se na drugi stopnji študija izvrši selekcija študentov s prve stopnje. V vsem svetu se borijo študentska gibanja proti temu, da bi bila selekcija po materialnem stanju, to je da bi študirali le premožnejši sloji. Selekcija naj bo torej po sposobnostih študentov! Omenjeni materiali kažejo, da gre borba za skrajšanje študija, vendar pa ne pod 5 oziroma 4 leta. V ekonomizaciji študija so pa v svetu in pri nas dosegli napredek, s tem da so uvedli stopenjski študij, ki uvaja za nekatere poklice namesto 4 let 2 leti študija na prvi stopnji. To načelo tudi strogo izvajamo na VEKŠ (enako tudi npr. v ZR Nemčiji: 3-letni študij (Kurzstudium) in 4-5-letni študij (Langstudium) ter v ZDA: junior colleges).

Nikakor pa se ne strinjamo z mnenjem, da bi zaradi pomanjkanja kadrov v SR Sloveniji skrajšali študij na drugi stopnji, da bi kot trdi pisec omenjenega članka, »proizvajali čim hitreje in čim več visoko kvalificiranih kadrov«. Mislimo, da smo v naših elaboratih, ki so želi pri vseh organih pohvalo zaradi statistične in logične dognanosti, vse to jasno osvetlili že več kot leto prej in bolj vsestransko kot članek v »Naših razgledih«, na katerega se pisec sklicuje.

Ves napredni svet se bori proti 6-, 7- ali večletnemu študiju ob sedanjih metodah, ki pasivizirajo študenta. Bori se proti uniformiranemu študiju 4, 5 ali več let za poklice, ki zahtevajo 3- ali samo 2-letni študij. Kaj kratkovidno bi bilo zniževanje študija na 3 leta, ki ga na splošno zahteva pisec članka, sklicujoč se pri tem na članek iz »Naših razgledov«. In to v času takega vrtočnega napredka znanosti, ko se vključujemo v mednarodno gospodarsko in tehnično konkurenco. Saj vendar poznamo tako reformo šolstva v ZDA kakor tudi na Japonskem. Obe državi uvajata ob potrebi po visoko kvalificiranih kadrih stopenjski študij, ki pomeni skrajšanje na 3 oziroma 2 leti visokošolskega študija le za določene panoge in poklice.

Pisec se je tudi spotaknil ob ocene. Kaj pa naj bo po piščevem mnenju kriterij za selekcijo? Lahko bi bilo po našem mnenju npr. individualno spremljanje napredka posameznih študentov z uvajanjem seminarjskih nalog, praktičnih primerov v podjetjih itd. že na prvi stopnji itd., itd. Kako pa naj to izvedemo pri vpisu 300 rednih in 400 izrednih študentov letno in s tako majhnim učiteljskim zborom (le enega asistenta!! plačuje republiška izobraževalna skupnost). Koncem koncev pa bi se tudi to zreduciralo na subjektivno oceno učiteljev šole. Pisec navaja primere, ko so se učenci s slabimi ocenami na šoli dobro uveljavili v praksi. Mi bi pa lahko navedli še več primerov, ko so se taki učenci v praksi slabo obnesli in narobe. Po tej logiki je najbolje, da podjetja vsevprek štipendirajo študente brez ozira na uspeh v šoli!

Na kraju izražamo željo, da naj o predloženem študijskem režimu spregovori tudi študenti, ki jim dosedanji vpisni pogoji na VEKŠ niso delali težav. Za te pa je na splošno udomačen naziv — dober študent!

VEKŠ MARIBOR

1968/4092

IV 284/8
1968/69

Študenti in dijaki

zadruga študent v in dijakov

V letošnjih počitnicah gotovo marsikdo od vas želi zaslužiti nekaj denarja, bodisi za dopust, bodisi za šolanje v prihodnjem letu. Zadruga študentov posluje v Mariboru že osmo leto in se iz leta v leto bolj uveljavlja, tako med študenti (dijaki) kot med gospodarskimi in negospodarskimi organizacijami. Danes lahko ugotovimo, da se je življenjski standard študentov v marsičem pomaknil naprej, gledano z ekonomske plati. Kljub temu pa študent potrebuje še kaj več, zato se lahko zateče na zadrugo, ki mu lahko pomaga iz trenutnih finančnih težav, ali pa mu nasploh pogloblja materialno stanje. Marsikomu pa tudi omogoča, da se sploh lahko sam študira. Vse to pa opravičuje, in skoraj narekuje obstoj študentske zadruge ter zahteva od samih članov zadruge ter od vodstva vedno večjo aktivnost, saj se tudi številni študentov vedno večja, s tem pa tudi povpraševanju po delu.

Kljub temu da se gospodarske organizacije vedno bolj zapirajo v svoj krog ter izkoriščajo svoje notranje rezerve delovne sile, je zadrugi uspelo v letošnjem letu v prvih petih mesecih zelo zelo povečati promet v primerjavi z lanskim letom. Lansko leto smo imeli do konca maja 177.319,15 din bruto prometa, letos pa v enakem obdobju 373.109,50 din.

Zadruga pošilja vsem gospodarskim organizacijam v Mariboru in izven njega vsake tri mesece propagandne dopise, v katerih opozarja gospodarske organizacije na svoje delo z opisom vseh dejavnosti in solidnih ter hitrih uslugah.

Člani zadruge lahko postanejo vsi študentje in dijaki. Pri vključevanju se nismo omejili samo na šole mariborskega področja, temveč so člani tudi Mariborčani, ki študirajo v drugih krajih. Pravila nadaljeoločajo, da imajo pravico do zaposlovanja tudi študentje, ki eno leto pavzirajo. Sem spadajo tudi diplomanti mariborskih višjih šol.

Trenutno je v članjenih v zadrugo okoli 530 študentov in dijakov. Vendar to ni realno stanje, ker vsi člani še niso prinesli novih frekventacijskih potrdil. Največji delež predstavljajo študentje VTS z 32 %, njim sledijo študentje VEKS z 18 %. Zelo močno so zastopani tudi dijaki mariborskih srednjih šol. Brez dvoma je zanimiv podatek o številu zadrugnikov iz drugih republik. Teh je četrtina, vendar dobimo jasnejšo sliko, če pogledamo, kateri študentje so opravljali na zadrugi največ dela. V celotnem prometu imajo največji prispevek študentje višje tehniške šole, kar 40 %; med temi pa je polovica iz drugih republik.

Naslednjih nekaj besed bomo posvetili očitkom, češ da so zaposleni vedno isti, da imajo nekateri prednost ipd.

V odgovor moram pojasniti princip našega poslovanja, saj kakor kaže, vsi tega ne vedo, ali pa nočejo vedeti. Za prevzem nekoga dela se zadruga dogovori neposredno s predstavnikom podjetja. V tem primeru lahko razporedimo delovno silo po naših prijavah. Velik del dela sprejemamo kar po telefonu in če hočemo delo prevzeti, moramo takoj poslati člana na delo. V takih primerih sežemo pač po tistih, ki so najbližji. Tako se zgodi, da nekateri večkrat delajo. Vsekakor je bolj pametno, da zadruga sprejme delo, kakor pa da ga odkloni zaradi nekaterih notranjih principov, in s tem izgubi poslovne partnerja in prav v tem je bistvo naših poslovnih uspehov. Namreč, če neko podjetje želi imeti tedensko deset delavcev za razložitev vagona ali kamiona, smo sposobni narediti to samo mi. Druge takšne organizacije ali podjetja ni. Seveda pa so še pri dodeljevanju dela važni tudi drugi vidiki, kot npr. socialni, fizični strokovni ipd. Uvedli smo tudi knjigo prijavljenecov za dela, da bi se takim sporom izognili kolikor se da.

Glavni obseg dela na zadrugi predstavljajo fizične usluge. Pri tem moramo ločiti dela, ki imajo trajni značaj, kjer prevladujejo umske usluge z 82 %, pri občasnih zaposlitvah pa je 70 % fizičnih uslug. Kot zanimiv podatek naj navedemo, da je v 5 mesecih poprečni bto zaslužek na zaposlenega znašal 420 din. V prvih petih mesecih smo imeli 421 zaposlitev, v katerih je delalo 905 članov. Seveda so nekateri delali večkrat. Pri fizičnem delu predstavljajo glavna dela selitve, nakladanje in razkladanje, figurantske usluge, zemeljska dela, čiščenje zgradb, prevozi, pomoč pri zidarskih delih ipd. V intelektualnih uslugah je precejšen napredek. Predvsem veliko študentov dela v naših laboratorijih, pa tudi pri izdelavi načrtov v raznih projektivnih birojih. Prav tako je bilo zelo veliko strokovnih inštrukcij. Poleg teh in še nekaterih drugih dejavnosti smo razvili tudi nekaj lastne proizvodnje. Izdelovali smo spominke, ke, luči, sveče, vizitke ipd. Kot zadnja novost v našem poslovanju je študentski bife v študentskem domu, ki pa smo ga morali ukiniti zaradi prepovedi točenja alkohola.

Brez dvoma pa je za zadrugnike, ki pridejo k nam iskat delo, najvažnejši zaslužek oz. urnina. V ilustraciji naj omenim podatek, da je bila 1. 1965 najnižja urna postavka od 2 do 3 din. Danes stremimo v splošnem k čim boljšemu zaslužku naših članov. Tako imamo v letošnjem letu najnižjo urno postavko 5,5 din, najvišjo pa tja do 13 din. Najpogosteje pa je urnina 6 din bruto ali neto. Kot najbolj občutljiva točka je tudi urnina največkrat sporna. Namreč, zavedati se moramo, da zadruga s svojimi uslugami na trgu ne nastopa kot socialna organizacija v privilegiranem položaju. Tudi za nas veljajo ekonomski principi, zato ne moremo dvigniti cene naših uslug nad obče priznanimi cenami. Podjetje ne vpraša, kaj smo mi, kakšen je namen našega delovanja; za njih je izključno važna cena in kvaliteta usluge, ki jo nudimo. Če se hočemo še nadalje uspešno vključevati v mariborsko gospodarstvo, moramo zadovoljivo izpolnjevati omenjeni zahtevi. In prav tu se nam večkrat zgodi, da izgubimo delodajalca. Pa ne zaradi cene, temveč kvalitete. Zgodi se, da nekateri člani ne jemljejo dela dovolj resno, da zamudijo da delajo samo dan ali dva, čeprav delo traja dalj časa, da po enem dnevu pokliče drugega, ki ga je potrebno ponovno uvajati ipd. Jasno je, da se v takšnih primerih gospodarska organizacija ne bo več obračala na nas.

Vsi, ki se želite včlaniti v zadrugo, vam sporočamo, da morate za vpis predložiti potrdilo o šolanju. Zadruga posluje za študente vsak dan od od 10. do 12. ure razen sobote. Prostore pa ima v novem študentskem domu v kleti Ob parku 7.

Katedra

LESI MARIBORSKIH ŠTUDENTOV IZDAJA ODBOR ZS MVZ
KATEDRO UREJA UREDNIŠKI ODBOR:
OLGA ČERIC, DRAGO JANČAR, IVO RUDOLF,
BRAD ZAVRNIK, JANEZ GURJ BOGO CERIN (FOTOREPORTER)
GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK: DRAGO JANČAR
TEHNIŠKI UREDNIK: MARIAN ZMAJE
SEKRETAR: FRANCE FLIPIČ ml.
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: ŠTUDENTSKI DOM, OB PARKU 5 - TEL. 22 901 -
CENA IZVODA 30 PAR (LETA NAROČNINA 80 ND ZA USTANOVE
IN PODJETJA 15 ND, ŽIRO RAČUN 518-678-548
NENAROČENIH SLIK IN ROKOPISOV NE VRACAMO
TISK: CP MARIBORSKI TISK

3. junija je obiskal izvršni odbor študentske skupnosti MVZ predstavnik kluba slovenskih študentov na Dunaju, ki ga vidimo v razgovoru z Janezom Švajncerjem in Slavkom Geričem.

(Foto: B. Čerin)

Skozi P e r i s k o p

Praktični nasveti cenjenim odjemalcem

1. če kaj tišči te, če čutiš muko, pritisni znotraj in pa zunaj na to kljuko.
2. ker clajševal se boš ob misli na drugega gorje, te videt pač nihče ne sme
3. če hočeš imeti vsaj tukaj mir, jemlji vrata kot izolir.
4. tu te od nas ne razlikuje ne metaljček ne kravata, zato je zate bolje, če zapiraš vrata.

(Štavnba Večera — notranja stran vrat na moškem WC)

V ponedeljek, 7. junija, je bila na pedagoški gimnaziji v Mariboru letna konferenca aktiva ZMS na šoli. Konferenca je bila osladno in ponesrečeno zaigrana, tako da nas resnično zanima, kdo je bil režiser in kdo igralci. Na odru so namreč zaigrali samo statisti.

Dijaki gimnazije Tabor v Mariboru se pritožujejo nad nekaterimi profesorji, ki delajo iz ocenjevanja skrivalnice. Morda je takšno ocenjevanje odsev demokratičnih in samoupravnih odnosov, ki vladajo na šoli.

Fronti Katedrinskih sovragov so se pridružili še nekateri neznanci, ki z anonimnimi pismi skušajo bralce odvrčati od tega nezdravega čtiva. Na plan skriči bojovníki, na bojno polje!

V 15. št. Katedre smo v rubriki Skozi periskop napačno informirali svoje bralce o delu paritetne komisije na VEKS. Informacije smo dobili po telefonu od referentke za štud. zadeve. Točnost izjave pa nismo preverjali. Torej iz zapisnika te posvetovalne komisije je razvidno, da o vrstnem redu opravljanja izpitov sploh ni bilo govora. Se opravičujemo.

V kratkem bo izšla našemu sodelavcu-pesniku Andreju Brvarju pri Založbi Obzorja prvi zbirka, Poezija je dobra, kupter!

Pred dnevi se nas na uredništvu obiskal perzijski študentje, ki študirajo v Avstriji. Prepričani so, da je mogoče z natančnimi raziskavami ugotoviti, kaj je v raznih religijah, političnih in ekonomskih sistemih, filozofskih teorijah itd. tisto, kar človeštvo pelje naprej. Zavzemajo se za skupnost vseh, ki jih zanima napredek človeštva. Takšno udeleževanje, in morda doseči tudi konkretne rezultate, je po njihovem mnenju mogoče v organizaciji, ki se imenuje Bahal.

Naslov: Baha'i studenten, 3010 GRAZ, Gartengasse 26/3

Razmere, ko ima npr. direktor Lito-stroja ali Zasavskih premogovnikov upravnik posredniške trgovine v Ljubljani (okoli 2500 proti 3000) ne morejo približno polovico manjši dohodek kot materialno spodbujati sposobnih strokovnjakov (Pear. in praksa). Revlja prostor in čas je ta podatek objavila brez komentarja. Mi pa še to: Poprečni dohodek v mariborski industriji obutve znaša 620 din. Kakšen pa je najnižji? Takšne razmere pač ne morejo spodbujati sposobnih čevljarjev.

V Beogradu smo slišali, da levičarski list Student izhaja v 30.000 primerkih. Ni čudno. Po Terzijah in drugod krožijo armade kolporterjev, ki vzklikajo: Evo, Student... Se trinajst dni do obletnice junijevskih domogotov... Še so vikendi in vile... še vedno je veliko nepravilnega bogatenja itd. Quoousque tandem...?

Okrog študentskih domov v Mariboru se zgodi vedno kaj novega. V torek, 3. junija, so morali mišičniki odpeljati z marico tudi nekaj pretapačev.

To je zadnja letošnja številka Katedre. Cenjene bralce prosimo, da v kratkem času poravnajo naročnino. Nakažete jo lahko na žiro račun 518-678-548.

POPRAVEK: V 15. številki se v razpisu Kidričevih nagrad tekst pod točko 7 pravilno glasi:

- za študente vseh visokošolskih zavodov v Mariboru:
1. PRISPEVEK KIZJ K MARXISTIČNI TEORII IN PRAKSI
Kandidati lahko v okviru te nagradne teme izberejo temo iz ožjega področja filozofije, sociologije, zgodovine, prava, ekonomike, kulture, političnega ali gospodarskega sistema, mednarodnih odnosov in podobno.
 2. DESET LET ŽIVLJENJA IN DELA ŠTUDENTOV NA MARIBORSKIH VISOKOŠOLSkih ZAVODIH

pripombe k odgovoru

Zal mi je, ker prav v tem času škodujem tvornosti mnenj študentov in učiteljskega zbora VEKS, vendar mi vest ne dovoli molčati.

Kar zadeva mnenje študentov VEKS, za sedaj gotovo ne more biti tvorno, ker se o zadevi sploh nislo izjasnilo; tudi na omenjenem zboru študentov ne in se za napačno informacijo opravičujem. Vendar pa sem prepričan, da je velika večina študentov proti prestopnim pogojem na drugo stopnjo in prepričan sem tudi, da bi na morebitnem referendumu to potrdili, kar sem razbral iz razgovora z mnogimi slušatelji.

VEKS mi očita, da operiram le s 3-letno prakso in da ne upoštevam dobrih študentov, ki se bodo

lahko vpisali v tretji letnik. Povedati moram, da sem sestavek napisal, še preden je omenjena komisija sestavila predlog.

Odgovor VEKS vsebuje mnogo utemeljenih argumentov, proti katerim ni ugovora — navzlic temu pa je še mnogo odprtih vprašanj, na katere bralec niso dobili odgovora, ali pa je ta nejasen. Zanima me predvsem naslednje: šola je v svoji borbi za uvedbo druge stopnje nenehno navajala kritično pomanjkanje ekonomistov. Navajam nekaj izvlečkov iz razgovora časnika in publicista Franceta Forstneriča, ki ga je imel z direktorjem VEKS prof. dr. Danilom Požarom ter njegovim pomočnikom prof. dr. Danilom Vezjakom in ki je bil objavljen v Večeru 4. aprila: »Zaostanjanje Slovenije pri ekonomskih kadrih za ostalimi republikami, da o podatkih v razvitih deželah niti ne govorimo, je zares pereče. To kažejo podatki o številu študentov: SRS ima 8,6 odst. vseh prebivalcev SFRJ, 14 odst. vseh zaposlenih v družbenem sektorju, a le 5 odst. vseh študentov ekonomije v SFRJ... diplomanti ekonomije v SRS predstavljajo v letu 1967 3 odst. teh diplomantov v SFRJ... Zato pride na zaposlenega diplomiranega ekonomista v SRS največ zaposlenih v industriji med vsemi republikami, namreč 625 v BiH 308, v Srbiji 236, Makedoniji 263, Hrvaški v le 225, Črni gori 194, poprečje SFRJ pa je 295. Podatki se še slabšajo... Število diplomiranih ekonomistov na 10.000 zaposlenih v SFRJ raste, v SRS pa pada...«

VEKS pa trdi v odgovoru celo tako, da se morajo potruditi, da bi obdržali sorazmerje, ko govorijo o nadaljevanju študija 20 odst. diplomantov prve stopnje. Protislovje je očitno: na eni strani strahovite potrebe po diplomiranih ekonomistih — na drugi strani bojazen pred hiperprodukcijo le-teh. Podobne odgovore zasledimo tudi v intervjuju direktorja VEKS Katedri. Tu bi se ustavil na teh besedah intervjuvanca: »Naši diplomanti, ki se hočejo vpisati v peti semester Ekonomske fakultete v Ljubljani, izgubijo leto dni za diferencialne

izpite.« Sedaj se pa vprašujem: ali diplomant VEKS ne bo izgubil leto dni, ko se lahko vpiše na drugo stopnjo komaj po treh letih od začetka študija na prvi stopnji (to velja seveda za tiste, ki šolanje dokončajo pred potekom absolventskega staža (razen peščice slušateljev, ki študij dokonča v dveh letih). Če pa leta, upoštevajoč šestmesečno prakso, ne izgubi zaman, potem ga tudi tisti ne izgubi, ki dela diferencialne izpite, saj so le-ti tudi baza za nadaljnji študij.

Vprašam se nadalje, koliko odstotkov študentov od tistih 25 odstotkov, ki končajo prvo stopnjo na VEKS prej kot v 2,5 letih, ima poprečno oceno od 3 — 5.

Lepo, da imajo v ZR Nemčiji »Kurzstudium« in »Langstudium«, v ZDA junior colleges itd. Zanimivo pa bi bilo slišati, ali nadaljuje na tamkajšnjih drugih stopnjah le 20 odst. študentov in če je za ostale predpisana triletna praksa izven študija in kdo ter po kakšnih kriterijih odloča o tem, kdo bo nadaljeval študij. Prav tu grozi največja nevarnost ter dvomi o tem, komu je pravzaprav druga stopnja namenjena in kdo bo na njej študiral. V razpisnih pogojih za vpis na drugo stopnjo VEKS piše: »Na drugo stopnjo študija se lahko vpiše tudi kandidat, ki nima triletnih praktičnih izkušenj, če je končal prvo stopnjo študija najkasneje po dveh in pol letih študija in če je imel poprečno oceno opravljenih izpitov na prvi stopnji od 3 do 5. O vpisu takih kandidatov odloča vpisna komisija pedagoško-znanstvenega sveta VEKS.«

O nadaljevanju študija ljudi v praksi bodo odločali v gospodarskih organizacijah.«

Bati se je torej nepravilnosti in subjektivizma ter vprašanja, kdo bo in kdo ne bo nadaljeval študija? Ali bodo med njimi res le najsposobnejši? Predstavnik VEKS je na zboru študentov dejal, da bo v začetku prav gotovo igral pomembno vlogo »sistem tete in stricov«. Mislim, da so redni študentje nekako pritisnjeni ob zid, medtem, ko bo prav gotovo mnogo ljudi iz prakse, ki bodo nadaljevali študij na drugi stopnji brez potrebne osnove in sposobnosti. Res se borimo za študij preko selekcije v znanju in sposobnosti. Toda če bo delovna organizacija dejala po treh letih svojemu uslužbencu — d. diplomantu VEKS, ki bi hotel nadaljevati študij ter je zato sposoben »ne«, kako bo nadaljeval študij brez denarne podpore?

To so seveda le predpostavke, ki pa se kaj lahko in se verjetno tudi bodo uresničile glede na premajhno jasnost in dognanost prestopnih pogojev. Postavlja se tudi vprašanje, ali je takšen način vpisovanja zakonsko in ustavno utemeljen in ali se ne krati pravica do šolanja.

Vse te stvari bo morala skupščina SR Slovenije temeljito preučiti, preden bo potrdila statut VEKS.

In še: menim, da bi bilo najbolje, ko bi izrazilo svoje mnenje o zadevi čimveč ljudi, dobrih in slabih študentov, pa tudi dobrih in slabih profesorjev. BRACO ZAVRNIK

zapisnik sestanka kluba prekmurskih študentov

dne 26. maja 1969

Klub je med drugim na svojem zadnjem sestanku v tem šolskem letu razpravjal o študentskem tisku KATEDRI.

Dejstvo, da malo število študentov bere list Katedro in dejstvo, da je niti naročniki ne dvigujejo, nas je pripeljalo do tega, da smo torej spregovorili nekaj besed o Katedri in se vprašali za vzroke. Prekmurski študentje smo bili mnenja, da je list Katedra skozi celotno leto izboljševala svojo vsebino in da je dokaj na visokem nivoju. Tudi sam koncept lista je zadovoljiv, smo pa mnenja, da list ima nekatere pomanjkljivosti, ki bi se morale odpraviti.

Mnenja smo, da list premalo piše o severo-vzhodni Sloveniji, kar bi bilo nujno, saj je večina študentov prav iz tega dela Slovenije in bodo tudi tu ostali. Premalo se je tudi pisalo o študentskih problemih, o njihovem življenju. Mislimo, da je eden od vzrokov za nezanimanje študentov za list v tem, da uredniški odbor po svoji lastni usmerjenosti kroji politiko lista. Potrebno bi bilo, da se k sodelovanju pritegne čimveč študentov. S tem bi bilo omogočeno, da bi Katedra postala pestrejša, zanimivejša in bolj privlačna. Moti nas tudi, kako mora ena oseba opravljati dve funkciji pri listu in kako mora opravljati delo pri listu in v študentski zadrugi. Zdi se nam, da je potrebno določene funkcije med sabo ločiti. Potrebno bi bilo, da se na neki drugi način seznanja študente z možnostmi zaposlitve preko zadruge. Dogaja se, da večina študentov zve za delo takrat, ko je že opravljeno.

Želimo, da se razpišejo vsa mesta urednikov v Katedri, da se posamezne funkcije med sabo ločijo. Zahtevamo tudi, da je razpis javen, da pri postavitvi urednikov sodeluje širši krog študentov.

Odbor

KLUBA ŠTUDENTOV PREKMURJA

Zalostni smo, ker se je odbor Kluba prekmurskih študentov šele sedaj, na koncu leta odločil spregovoriti Katedri. Tako se pač ne da več veliko popraviti, kljub temu pa bomo skušali storiti kar je v naših močeh, da bi prekmurskim študentom ugodili. Na zboru študentov pedagoške akademije so isti študenti zahtevali, da bi bil list tudi bolj zabaven, nekako tako kot Mladina, če smo prav razumeli. Zaveležo tega jim skušamo ustreči in ponatiskujemo, ker sami pač nimamo dovolj sposobnih sodelavcev, spodnji sestavek iz Mladine.

Uredniki

P. S. Ne razumemo, kaj naj bi imeli mi opraviti pri Zadrugi študentov. Predlagamo, da se glede tega vprašanja obrnejo na upravni odbor zadruge. Pa še: ne vemo, zakaj bi študente motilo, če ena oseba opravlja dve funkciji, če pa ta ista oseba svoje delo opravlja zelo dobro. Zanima nas pa vendar delo, ne pa funkcija, ali ne?

ni še pravega

22-letna študentka Metka je nesrečna. Dve leti je hodila s fantom pa sta se razšla. Sedaj hodí še nekaj časa z 31-letnim, akademskega izobraženim moškim. Domači so navdušeni, njej pa navdušenje kopni. Zdi se ji, da se ne ujema. Na ljudi naredi vtis zelo izobraženega, nekoliko vzvišenega človeka. Metka pa vsak dan bolj z razočarjenjem opada kako je v svoji notranjosti raven. Doma je le na svojem podnežju. Nič ne ve o glasbi, o slikarstvu, še manj o književnosti. Če ga Metka le popelje kdaj na kakšno slikarsko razstavo, mu je tam mučno in dolgočasno. Včasih gresta v kino ali v kakšno restavracijo in to je vse. Tudi za naravo nima smisla. Pogovarjata se le o vsakdanjih rečeh. — Morda Metko še bolj boli to, da je nekako hladen, skoraj čimčen. Smešno se mu zdi, da npr. otroci kdaj obdarujejo svoje starše. Podobnih stvari bi lahko našla še cel kup.

Sedaj je začela hoditi na koncerte in v galerije z drugim fantom. Zelo dobro se razumeta. Rad je imel. Starši niso prav nič navdušeni. Fant se je brez diplome zaposlil in bolan je. Metka veže z njim veliko prijateljstvo, ni pa zaljubljena.

Vsi jo sprašujejo kdaj se bo poročila. Saj je vendar stara že 22 let! Metka pa s "1 našla pravega. To jo skrbi. Občutek ima, da bo ostala sama.

Draga Metka — ta občutek, da bo ostala sama ni zrastle toliko iz tebe kot iz skotja v katerem živim. Rada bi, da bi ob tvojem p.imeru postalo bolj zavestno tebi in drugim dekletom, koliko nesrečnih in neharmoničnih zakonov se lahko rodi iz neutemeljene panike, da bo deklica ostalo sama. Premlade in prezgodaj stopajo v zakon — človekom, ki ga premalo poznajo ali pa že pred poroko niso z njim povsem zadovoljne, pa se tolažijo, da ga bodo pozneje že prevzgojile. Tak zakon se osreči zakonec, še manj pa otroke, ki b' takega zakona zrastlejo.

Ti nisi tako nespametna, Metka. Razmišljaj in prisojaj si si želiš za bodočega moža človeka, s katerim te bo vezalo razumevanje in ljubezen. Bojli se praznote, ki bi lahko kraljevala v tvojem zakonu kljub zunanji ugodnosti in usejenosti. Prav je tako. Ne skrbi, da ne boš našla pravega. Zelo si še mlada. Ne pusti se vplivati od drugih. Kateri je pravi, boš pa morala sama presoditi. Brikone ni pravi nobeden od obeh fantov s kateri na hodiš. Ko boš našla pravega, se pomisli na ne boš na drugega. Tudi spraševati ti ne bo treba nikogar, kaj naj storiš. Ob njem se boš počutila mirno, varno in srečno. Mirno uživaj svoje mlado življenje, Metka. Študiraj, hodi še naprej na koncerte, v galerije, v kino, na izlete, poglabljaj prijateljstva. Na tvoj poti boš brez naglice in panike urečala človeka, ki bo postal tvoj življenjski spremljevalec. Boj ko boš v tem pogledu mirna, preš se bo to zgodilo. Iz srca vam pošilja pozdrave

Vaša svetovalka Vida

O nekaterih pomanjklivostih v ZK

Zveza komunistov Jugoslavije ima danes že veliko članov. Nobenega dvoma ni, da bo to število še rastle. Iz dneva v dan lahko beremo o sprejemih mladine v to organizacijo in iz dneva v dan si, vsaj jaz, postavljam vedno ista vprašanja. Vprašanja, ki so verjetno edini vzrok, da tudi sam še nisem mogel pristopiti k partiji, čeprav sem že imel veliko priložnosti.

Je res vsa ta mladina, ki danes z navdušenjem stopa v organizacijo, za to tudi zrela? Ne vedo morda ti ljudje še vedno premalo o ZK, o njeni vlogi in nalogah? Ne škodi morda ta množičnost partiji bolj kot pa koristi? Zakaj nima ZK pravzaprav več članov, kot jih pa danes ima? Kaj predstavlja partija za vse tiste, ki so zunaj nje in kako gledajo le-ti na tiste, ki so bili sprejeti?

Slišimo, govorijo nam, beremo, da je partija najnaprednejši del delavskega razreda, da je gibalno, da je elita...

Je taka tudi v resnici?

Nihče ne dvomi, da naša partija danes v svetu nekaj predstavlja. Da je v teh poslednjih letih dosegla zaradi svoje politične usmerjenosti veliko priznanja in občudovanja. Na zunaj ji torej ne manjka občudovalcev.

Toda ali vidimo tako tudi mi?

Verjetno bi ji lahko marsikaj očitali. Poglejmo samo v leta po vojni. Marsikdo z maslom na glavi se je znašel v partiji in tam je še danes, po možnosti celo na kakem položaju. Spomnimo se na leta, ko je članstvo v partiji pomenilo tudi privilegije, ko so ljudje zaradi koristi pristopali v organizacijo. Tudi to so stvari, ki danes predstavljajo zanjo samo oblast, ki ji vsekakor ne delajo časti.

Je morda tudi to vzrok, da ni tako številna, kot bi lahko bila? Življenjsko pravilo govori o kvaliteti in ne o kvantiteti. Kako je torej s kvaliteto? Po dogodkih v Češkoslovaški je bilo zaznati množično pristopanje v partijo, predvsem mladine. Vse lepo in prav, če bi ne bila množičnost tudi dvorezna. Res, da prinaša vsaka osvežitev nova mnenja in morda tudi nov polet, res pa je tudi, da množica prinaša tudi določeno neresnost, se pravi zgolj navdušenje in malo delovnega duha. V tem pogledu je torej le bore malo koristi, prej minus za tako organizacijo. Mislim in prepričan sem, da partija ne potrebuje danes več množičnosti v tistem pomenu besede, ko bi lahko vsakdo pristopil v ZK. Narobe! Danes je čas, da se partija kot organizacija izkristalizira, da postane res tisto, kar bi naj bila. Leta konstituiranja so mimo, imamo partijo, ki je močna, ki nekaj pomeni tudi v svetovnem merilu. Zdaj je čas, da se znebi tudi vsega, kar je notranje ne odlikuje, ki ji daje še vedno pečat nezadostnosti. Postane naj tudi kvaliteta, ne le kvantiteta.

Da bi pa postala res kvaliteta, je potrebno več stvari. Verjetno se vas bo precej strinjalo, da bi bilo nujno potrebno:

1. odpraviti množičnost. Če je partija elita, naj to tudi ostane. Sam si predstavljam, da bi bil sprejem v partijo neka nagrada za delo, za prizadevanje, neka čast in ne le stvar agitacije ali samo lastne želje oziroma odločitve. Le na ta način bo pridobila tisto, kar kot taka nujno potrebuje. Močno, zdravo, kritično in delovno jedro.

2. postaviti neko spodnjo starostno mejo, ki bi pa ne smela biti pod dvajsetimi leti. Nikakor nisem proti temu, da se tudi mladina organizira. Nasprotno! Vendar sem prepričan, da lahko stopi v partijo samo človek z izgrajenim svetovnim nazorom, človek, ki je delo in organizacijo spoznal, ne iz šole ali knjig in zgodovine, ampak iz stvarnosti. Le-tak bo namreč lahko doprinesel nekaj svojega; kritičnost in znanje. Ves ta čas pa naj se mladina zbira v marksističnih krožkih in drugih organizacijah, naj se pripravlja in naj se uči, njen pristop pa naj pomeni nagrado za delo in prizadevanje, ki ga je tu pokazala. Potem bi gotovo odpadli vsi tisti člani, ki so člani samo po tem, ker imajo rdeče izkaznice in ker vsakega prvega plačujejo članarino in nič več. Zal je takih še vedno zelo veliko.

3. še nujneje postaviti neko zgornjo starostno mejo. Nekdo, ki je danes star že čez 35 let, ne spada več v partijo. Zakaj do danes je imel nič koliko možnosti in več kot dovolj časa, da je spoznal in videl v čem je vsebina in ideja partije. In če je bil resen kandidat je tudi imel nič koliko možnosti, da bi se lahko včlanil. Če se pa do danes ni mogel, mu tudi danes ni treba, ker bi tak pristop kazal samo še na špekulacije za morebitnimi privilegiji.

4. odpravljati napake, ki si jih je organizacija z leti nabrala in, ki so vse prej kot ponos ZK. Med te spadajo gotovo ljudje, ki so pristopili samo zaradi kakršnihkoli privilegijev, zaradi izkaznic, sicer so pa popolnoma neaktivni; ljudje, ki jim je uspelo priti v organizacijo, si pa tega zaradi masla na glavi ne zaslužijo. Preteklo je namreč že dovolj časa, da se lahko ugotovi kdo si je članstvo res zaslužil in kdo ne.

Vse to bi lahko bilo tudi odgovor na vprašanje, zakaj nima ZK več članstva kot ga pa ima. Težko bi namreč dobili v partijo nekoga, ki ve, da je njegov sosed stopil v ZK samo zato, da je dobil potem v podjetju mesto v tej ali oni pisarni; ali človeka, ki ve, da je sosed med vojno bil veliko bolj naklonjen nemški strani kot pa partizanom, po vojni pa vseeno stopil v partijo itd. itd.

Priznam, da smo ponosni na Jugoslavijo, da smo ponosni na ZK, če smo zunaj, če smo v tujini. Laska nam, če se o naši ZK komentator Portisch izrazi zelo pohvalno in vendar?

Dokler bo naša partija nosila v sebi tudi takšne elemente, bo težko, da bi si pridobila tisto pravo zaupanje in ljudi, ki bi si zaradi svojega dela in znanja ter požrtvovalnosti vsekakor zaslužili mesto v tej organizaciji in, ki bi v ZK predstavljali tudi nekaj več kot samo kvantiteto.

Za nas so gotovo zelo zanimive statistike, ki kažejo med študenti in izobraženstvom daleko manjši pristop kot med delavstvom. In nobenega dvoma ni, da je ravno ta sredina veliko bolj aktivna kot tista iz katere se v večini pomlajuje ZK. Ne bilo bi odveč raziskati kje so vzroki, ki te mlade ljudi, za politiko gotovo ne indiferentne, puščajo ob strani. Ne gre podcenjevati delavske in kmečke mladine, toda še manj gre podcenjevati dejstvo, da je iz te sredine veliko premalo novih članov, da jih pride iz drugih slojev veliko več.

Ne bi razpravljaj zakaj se mi zdi, da je med študenti premalo članov ZK. Gotovo je eno, da vsi ti mladi brez dvoma vidijo ZK tudi s kritičnimi očmi, da zanje ni vseeno kakšna je notranja struktura organizacije, kakšni ljudje delajo v njej kot je brez dvoma velika razlika ali postaneš podporni član gasilskega društva ali pa član kakšnega znanstvenega kolegija.

Franci Hedl

humanae vitae

V knjigarni Založbe Obzorja v Gosposki ulici v Mariboru je mogoče kupiti brošuro, ki nosi naslov na platnicah Človeško življenje, na prvi strani pa Zakonci Stvarnikovi sodelavci (za boljše razumevanje okrožnice »humanae vitae« Pavla VI.) Brošuro je napisal dr. Stefan Steiner, izšla pa je v zbirki Knjižice, ki jo ureja Franc Stueh. Brošura je namenjena kar največ Slovencem in mladim parom ob poroki. Vsa brošura je jasno en sam zagovor papežev okrožnice in eno samo prepričevanje ljudi naj se odpovedo kontracepcijskim sredstvom ali kakršnemukoli drugemu načinu, ki bi povzročil, da bi se »božje seme« razširjalo. Kako je ta brošura družbeno škodljiva menda ni potrebno posebej poudarjati. Kljub temu pa poglejmo nekaj citatov:

»Cerkev se naj v te reči ne meša,« smo zadnji čas velikokrat slišali in brali. Toda Cerkev se mora mešati! Saj je posredovanje življenja sodelovanje s Stvarnikom. Odnose med Bogom in človekom pa urejuje po Kristusovi volji Cerkev. Posredovanje življenja je ena največjih in najusodnejših človekovih dejavnosti. Čemu je potem Cerkev, če ne bi smela in morala voditi človeka v najodgovornejših dejanjih?

Kakor ne bi bilo več pravega človeka, če bi mu popolnoma odvzeli npr. sposobnost mišljenja, tako ne bi bilo prave zakonske ljubezni, če bi ji samovoljno odvzeli sposobnost, da posreduje nova človeška življenja. To posredovanje namreč spada k njeni naravi, ki jo je sprejela od same božje stvariteljske ljubezni.

Ko okrožnica našteje nedovoljena sredstva za uravnavanje rojstev, poudari: »Res je včasih dovoljeno dopustiti manjše zlo, da se izognemo večjemu... Nikomur pa ni dovoljeno, tudi iz zelo težkih razlogov ne, delati slabo, da bi prišlo dobro« (tž. 14). Neposrednega splava, neposredne sterilizacije in kontracepcijskih sredstev torej ni dovoljeno uporabljati »z namenom, da se brani ali pospešuje blaginja posameznika, družine ali družbe« (prav tam), npr. da bi družina prišla do boljše življenjske ravni ali da bi imeli starši manj skrbi z otroki. Tudi sv. pismo obsoja slabo dejanje, ki bi ga kdo naredil z dobrim namenom: »Bomo li... delali hudo, da pride dobro? Obsodba takih je pravična« (Rimlj. 3, 8).

In tako naprej in tako naprej. Seveda polemizirati s trditvami v knjigi nima nobenega pomena, saj so mnogi intelektualci po svetu in pri nas dovolj dobro utemeljili škodljivost prepovedi kontracepcijskih sredstev. Nič nimam proti prodajanju verskih knjig, povedati hočem le, da je brošura, ki jo legalno prodajajo po naših knjigarnah, družbeno škodljiva, saj nasprotuje vsem tistim, ki si na vse načine prizadevajo rešiti kopico socialnih in demografskih problemov s kontrolo rojstev. Morda še to: naravnost paradoksalno pa je, da se avtor zaveda vseh katastrofalnih posledic visoke natalitete. Na strani 10-11 je namreč črno na belem zapisano:

Danes je skoraj 4 milijarde ljudi. Vsako leto se pridruži temu številu okoli 60 milijonov novih ljudi, torej za tri Jugoslavije. Okoli l. 2030 bi se sedanje prebivalstvo podvojilo. Ali bodo imeli vsi ti ljudje zadosti hrane? Če sedaj umrje od glada na dan nekaj tisoč ljudi. Če bi bile osnovne dobrine pravično razdeljene, bi lahko na zemlji dostojno živelo okoli 40 milijard ljudi. Toda niso pravično razdeljene. 13 % ljudi poseduje približno 2/3 teh dobrin, ostalih 87 % pa samo 1/3.

Toda ta problem je po avtorjevemu mnenju papež menda kaj enostavno rešil s svojim govorom v OZN, kjer je povedal:

»Ko gre za vprašanje velikega in naglega prirastka človeštva, je vaša naloga, da poskrbite, da bo na mizi človeštva dovolj kruha. Nespametno pa bi bilo podpirati uravnavanje rojstev z namenom, da se zmanjša število povablencev na življenjsko gostijo.«

Tako. Stvari so jasne in enostavne. OZN bo po papeževem naročilu rešila ekonomske, socialne in kar je drugih problemov človeštva, Cerkev pa bo poskrbela za čiste duše.

J. M.

Proizvodno montažno podjetje

KOVINAR

MARIBOR, MELJSKA 27

Proizvajamo dvizna garažna vrata iz dekonzirane jeklene pločevine v dveh dimenzijah

VG-01 dim. 226 × 200

VG-02 dim. 260 × 200

vzgojeni smo v ponižnosti

Uredništvo Katedre je dobilo sporočilo, da na gimnaziji v Ljutomeru dijakov niso pustili na redovalno konferenco. Po kratki seji me je uredništvo Katedre pooblastilo, da preverim obvestilo in raziščem odnose na gimnaziji v Ljutomeru.

Namenoma sem se tokrat najprej pogovoril z dijaki. Našel sem jih na Glavnem trgu v Ljutomeru in jim zastavil vprašanje:

Kaj mislite o dijaški samoupravi na vaši šoli?

Na to vprašanje so dijaki odgovarjali, ne da bi se predstavili, takole:

Jaz ne vem, vprašajte njo, ona se zanima za takšne stvari.

Brez komentarja.

Hvaliti ne morem, »šimfala« pa ne bi rada.

Mi smo trupla.

Kako je s samoupravo na Ljutomerski gimnaziji?

Vzgojeni smo v ponižnosti.

Katedra: Ali je res, da vas niso pustili na redovalno konferenco?

Res!

Ponovno opozarjam, da so bile te besede izrečene na Glavnem trgu, kjer dijakom gimnazije očitno ni bilo do daljšega razgovora.

Nato sem se napotil k direktorju gimnazije Ljutomer prof. Novaku. Takoj po tem, ko je po magnetofonu slišal izjave dijakov je odgovoril v temle smislu:

»Ne vem kaj bi odgovoril. Priznati moram, da si niti mi profesorji niti dijaki ne moremo predstavljati dijaške samouprave. Toda nekaj je res. Pri nas dijaki ne kažejo dovolj zanimanja za izvenšolsko delo. Pobudniki vseh akcij smo profesorji. Delno je za takšno stanje krivo tudi dejstvo, da se večina dijakov vozi iz okolice in zaradi slabih avtobusnih zvez ne morejo dalje ostajati v šoli. Toda kljub temu ne morem reči, da ne dosegamo uspehov. Na trenutke so dijaki resnično pripravljeni delati. Tako smo povabili na razgovor o dijaški samoupravi predstavnike Gimnazije Murska Sobota, Gimnazija Celje in Gimnazija Ptuj. Razen slednjih se posvetovanja povabljene niso udeležili. Toda že v pogovoru z dijaki iz Ptuja smo lahko ugotovili, da nas tarejo podobne težave. Upoštevati je tudi treba, da je naša gimnazija mlada in da dijaki še nimajo tiste prave rutine, ki bi jo morali imeti. Tudi veliko uspehov smo dosegli. Povabili smo dijake celovške gimnazije, ki so nas obiskali, mi pa jim bomo obisk vrnili. Dosegamo tudi velike uspehe v športu in moram reči, da predstavlja gimnazija center kulturnega in športnega življenja Ljutomera. Velikokrat pa imajo dijaki takšne zahteve, ki jim ne moremo ugoditi. Na ples, ki jih organizira gimnazija ne dovoljujemo hoditi mladim, ki ne obiskujejo našega zavoda. Prav tako zahtevamo od dijakov, da so primerno ostriženi in da se držijo hore legalis. Smo v stalni povezavi s starši in vzgajamo dijake, kakor predvideva naš statut. Pravim, da večina dijakov na šoli ni slaba. Trdim nasprotno, da so dijaki v glavnem marljivi in da je med njimi le nekaj takih, ki bi lahko dajali takšne izjave. Vsem dijakom pa zamerim da ne naredijo ničesar samoiniciativno. Tako smo na primer izdajali pred časom Mladostni polet Prlekije, pa smo morali z izdajanjem prenehati, ker je bilo premalo sodelujočih. Vse premalo so aktivni. Z vsemi močmi se trudim, da bi jim pomagal, da bi prebrodili

krizo, toda ravnateljski posli prav tako zahtevajo celega človeka.

K.: Ali dovoljujete dijakom, da prisostvujejo redovalnim konferencam?

»Dovoljujemo. Do nesporazuma je prišlo le pri konferenci za maturante, ki niso bili pravočasno obveščeni, kdaj bo konferenca. Eden izmed razrednikov je namreč pozabil povedati, da bo konferenca, drugi pa je bil službeno odsoten. Mislim pa, da to ni nobena tragedija, saj lahko vsak dijak pride k meni in se z mano pogovori, kadar koli ga zanima.

Moram pa vam povedati še nekaj. Lani so maturanti naše šole na Glavnem trgu v Ljutomeru javno blatili nekatere profesorje jim oponašali njihovo zunanost, oblačenje itd. Proti tem dijakom smo primerno nastopili, saj so povzročili javno zgražnanje in jih je ves Ljutomer obsojal. Morda imajo dijaki zaradi tega občutek, da ne smejo vsega povedati.

Da pa bi videl še tretjo plat medalje sem obiskal predsednico mladinskega aktiva Vršič Ireno. Tudi njo sem najprej seznanil z vsem, kar so mi doslej povedali in jo prosil, naj doda svoje mnenje.

Katedra: Kaj misliš o dijaški samoupravi na vaši šoli?

Ne znamo si pravilno predstavljati dijaške samouprave. Dosti smo za neuspehe na tem področju krivi sami.

Katedra: Toda mladinska organizacija je dosegla, kakor je rekel prof. Novak v minulem letu kljub temu velike uspehe.

Uspehov je bilo nekaj, toda tovariš direktor pove vedno vse tako, da je videti mnogo lepše in se zdi skoraj idealno. Na eni strani nas hvali, na drugi strani pa smo prepuščeni samim sebi. Ko sem postala predsednica si nisem znala pomagati. Mentor me je pošiljal k ravnatelju in ta zopet k mentorju. Upam pa, da bo v prihodnjem letu boljše, ker sem se že malo navadila in znašla.

Katedra: Ali lahko poveš en konkreten primer, kjer vam dijaška samouprava ni nič pomagala.

Na primer mladinski plesi na naši šoli. Na te plesne ne smejo hoditi mladi iz Ljutomera, če seveda niso dijaki naše šole. Tako je na teh plesih malo ljudi, ker so dijaki gimnazije predvsem vozači in ne morejo hoditi na ples, Ljutomerčani, ki nimajo kje plesati pa na ples ne smejo.

Katedra: Kar razgovori se. Kar »udari«, če smem tako reči.

Ja, da bo potem kaj narobe. Veš, pri nas je tako, da hitro zamerijo, potem pa je hitro kaj narobe.

Katedra: Smem to napisati?

Ja, jaz ne vem.

Lansko leto je bila neka anketa, zakaj je tako slab učni uspeh in v tej anketi, ki je bila anonimna so dijaki povedali resnico. Včasih je pač tako, da dijak ki je na slabšem glasu pri profesorju malo težje »vozi«. Ta anketa je bila torej anonimna. Toda kmalu se je začelo govoriti, da so nekateri profesorji po pisavah ugotavljali, kdo je kaj napisal.

In prišlo je tako daleč, da nihče ni ničesar hotel več povedati, četudi je bilo potrebno. Po anketi se je namreč prav čutilo, kako nekatere »zafrikavajo« in kako so pri profesorjih na slabem glasu.

Velikokrat imajo dijaki take zahteve, ki jim ne moremo ugoditi.

Tega ne pravim za direktorja, on je še kar v redu, toda nekateri drugi so starokopitni. Toda tudi on je drugačen kadar smo sami in kadar je kdo zraven.

Na tem mestu sem pogovor prekinil. Sedaj se ne da več razgovarjati med štirimi očmi in pogumna predsednica ne more in ne sme vsega bremena prevzeti na svoja ramena. Članek sem pisal kolikor se da objektivno in sem se vzdržal vsake

sodbe, ker mislim, da nisem poklican, da bi igral razsodnika. Toda pričakujem, da bodo sodbo o tem problemu izrekli tisti, ki to morajo storiti in javnost o vsem poteku primerno informirati. Naj bo stvar takšna ali takšna vse prav gotovo ni v redu, to je jasno.

Za konec samo še nasvet. Pravilo, da je pri kovanju vedno na zgornji strani samo eden, grb ali številka, že dolgo ne drži več. Novi poplunumski petdesetpanski kovanci stojijo namreč odlično tudi na robu, predvsem če jih ni zob časa že načel. In takšno rešitev predlagam tu. Paziti je le treba, da čas ne bi opravil svojega in ne bi kovanec odločno padel na eno stran. Kadar namreč stvari padajo, predvsem če imajo svojo težo, mečkajo pod seboj. In nikoli ni prijetno biti zmečkan.

TOMAŽ KSELA

žarko golob

ironija

zaprli so me v ječo krivih ogledal
in me bičajo
s pogledi smeha
s pogledi psov
sam sem v ječi krivih ogledal
vse je šlo....
ostali so le spomini
in smrt

pred menoj
zaklenili so me v ječo krivih ogledal
in zabodli vame osti svojih žrel
bila je sobota ali nedelja
in na osti je mataknila smrt svoje režebo
se bele lobanjo
in moje oči
moje oči izza ječe krivih ogledal

mozaik

poslušati ptice kot glasbo
sedeti v senci kot v soncu

ne

ne

bolje je tuliti z volkovi
krvniki se skrivajo
za svojimi biči
niso jim potrebne

maske krvi
marjetice iščejo svoje glasove
po pašnikih svoje mladosti
govedo jim je z gobci izsesalo
izvir večnosti
delavci žulijo svoje jutranje
cigarete z vodenim okusom
in preklinjajo noseče žene

Poslavljam se. Poljubčke in pozdravčke čez hribe in doline, vam pošiljam Drago Jančar, Braco Zavrnik, Olga Čerič, Tomaž Kšela, Janez Gujt, Franci Hedl, Nikola Šošarič, Ivo Rudolf, Bogo Čerin, Franc Filipič, Cvjetka Inkret, Jože Jagodnik, Marjan Žmave in mnogi drugi.

Tovarna avtomobilov Maribor

- tovornjaki
- avtobusi
- specialna vozila
- zračno hlajeni dieselski motorji

Informacije v TAM in prodajalnah v Beogradu, Mariboru, Novem Sadu, Sarajevu in Zagrebu

Skupščina skupnosti študentov MVZ po sklepu 4. redne seje

razpisuje

za delo pri študentskem listu KATEDRA

1. mesto glavnega in odgovornega urednika
2. mestu dveh urednikov notranje (študentske) rubrike
3. mesto kulturnega urednika
4. mesto urednika srednješolske rubrike
5. mesto tehničnega urednika
6. mesto sekretarja

POGOJI:

pod 1 izkušnje pri tisku, seznanjenost z aktualno družbeno-politično in kulturno problematiko, z delom in življenjem na višjih šolah, organizacijske sposobnosti, aktivno publicistično udeleževanje;
pod 2 — študent mariborskih visokošolskih zavodov, poznavanje študentskih in družbenopolitičnih problemov, po možnosti izkušnje pri časopisu;
pod 3 — status študenta, poznavanje kulturnih in književnih problemov, po možnosti tudi ustvarjalna dejavnost;
pod 4 — poznavanje srednješolske problematike;
pod 5 — poznavanje grafične stroke, posluh za oblikovanje;
pod 6 — usposobljenost za opravljanje administrativnih, blagajniških in organizacijskih poslov.
Rok za prijave je 15. julij 1969. Pošljite jih na Izvršni odbor študentske skupnosti Maribor, Tyrševa 23.

RAZPISNA KOMISIJA ZA RAZPIS ŠTIPENDIJ IN SOLNIN

Mariborske livarne Maribor

razpisuje

na podlagi 5. člena pravilnika o štipendijah in solninah štipendije in solnine z veljavnostjo od začetka šolskega študijskega leta 1969/70 dalje, kakor sledi:
Štipendije za šolanje in študij

- na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo, oddelek za metalurgijo I. in II. stopnja 1
- na ekonomski fakulteti, organizacijsko-ekonomski oddelek, blagovno prometna skupina I. in II. stopnja 1
- na ekonomski fakulteti, organizacijsko-ekonomski oddelek, blagovno prometna skupina II. stopnja 1
- na ekonomski fakulteti, absolventa ekonomsko-analitičnega oddelka 2
- na višji tehniški šoli, strojni oddelek v Mariboru 1
- na tehniški šoli, metalurški oddelek v Ljubljani 2

Prošitelji za štipendijo morajo svojeručno napisani prošnji priložiti naslednje priloge:

- življenjepis,
- potrdilo o premoženjskem stanju,
- zadnje šolsko spričevalo ali frekventacijsko potrdilo s potrdilom o opravljenih izpitih,
- izjavo, da ne sprejemajo štipendije druge,
- priporočilo ZMS, SZJ oziroma šole.

Prošnje sprejema delovna skupina splošnih služb MLM do 15. julija 1969 (razpisna komisija bo obravnavala samo prošnje s prilogami).

Solnine za šolanje

- na industrijski kovinarski šoli pri SC TAM za poklic strojnega ključavnika 2
- na elektrogospodarski šoli pri EGSC Maribor za poklic obratnega elektrika 1

Pri izboru imajo prednost učenci z odličnim in pravdobrim uspehom. Prošitelji naj se zglasijo v delovni skupini splošnih služb MLM najpozneje do 15. julija 1969. S seboj naj prinesejo spričevalo o uspešno končani osemletni šoli in pismeno mnenje dosedanje šole o njihovih sposobnostih in nagnjenjih.

Mariborska plinarna Maribor

MARIBORSKA PLINARNA MARIBOR, Plinarniška ulica 9 sporoča vsem cenjenim potrošnikom butan-propan plina, da polnimo plin v jeklenke camp, 10 in 35 kg. Na željo naročnikov dostavljamo plin tudi na dom.

Proizvajamo mestni plin, izvajamo plinske inštalacije ter popravljamo vse plinske aparate.